

и ние трябва още озвуче да се придобим съ неговите творби, които ни дават възвишена храна на душата и ни разкриват всички проблеми на човечеството. Ами творбите му на родни моменти не са ли перли на нашата поезия? А неговият език, богат и мощен, не е ли ценна гордост? И какво недостатъчно ценен, поетът с резимеът ѝ казват:

Не се лира в ръка, а се толча
Небесното село в ръцете по ситовите йбни;
И лаврови венци може би да е видяла в очите,
Кога се е той замечтал и забравил унесено, —
Животът му тиха, но още не изгубва с отсъствие.

Днес, обаче, ~~всичко~~ не е така. Поколенията, възраснали духовно, го увенчава с свои възторзи, и неговата поезия въпреки че се губи и разнася из нашите балкани.

Комитетът "Петко Славейков" си е задал за цел да придобие "високия холм" на Гора Мозелец, което място е написал много от своите стихотворения. Този холм е принадлежал некога

